

tanken – som det også har været nævnt – støttes af hele det faglige organisationsliv.

Men derimod må jeg sige, at jeg synes, det er en mærkelig timing. Vi venter på ministeriets evalueringssække af den eksisterende ordning, og vi ser frem til, at forligskredsen efterfølgende skal drøfte en sådan udvidelse. Den strategi, som ministeren satte i gang for innovation i den offentlige sektor, var der jo altså ikke tidsmæssigt mulighed for at få med i globaliseringsforhandlingerne.

Så vi kan ikke støtte forslaget. Og vi kan ikke lade være med at more os lidt over den der hjælpende hånd, som oppositionen vil give regeringen. Det er næsten alt for rørende. Mens vi venter på, at en fornuftig køreplan skal køre igennem 2009, så vi kan få det her seriøst gennemdrøftet, ser man pludselig, at nu marcherer rød stue. Det er simpelt hen det, der er formålet med det hele. Det er jo ikke at opnå det mest saglige resultat – det mest saglige resultat får vi jo, som alle forventer, ved at drøfte det her i forligskredsen.

Så har jeg undret mig lidt over, hvorfor det er fremsat som et lovforslag og ikke som et beslutningsforslag – jeg ved ikke, hvad forklaringen er, men det kan vi måske få at vide. Er det simpelt hen for bevidst at undgå en høring?

Det var ordene.

Kl. 18:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er den konservative ordfører, fru Charlotte Dyremose.

Kl. 18:57

(Ordfører)

Charlotte Dyremose (KF):

Tak. Jeg vil sige til fru Kirsten Brosbøl, at jeg nok skal fortælle, hvad vi mener om indholdet af det her forslag, men så vidt jeg ved, er det helt i orden at stille detaljespørgsmål til dem, der er ordførere for forslagsstillerne. Det håber jeg at man kan få lov til en anden gang, uagtet at det her åbenbart ikke behøver at komme i høring, og at man ikke kan stille kritiske spørgsmål eller noget som helst. Jeg synes, det er en meget spændende måde at gøre tingene på, og jeg må sige, at jeg tror, hr. Jesper Langballe har fat i noget fuldstændig rigtigt, når han spørger til, om det handler om, at man undgår en høring ved at fremsætte det som et lovforslag og ikke som et beslutningsforslag, som jo ellers ville være fuldstændig almindelig procedure, hvis man ville tage tingene seriøst i folketingsarbejdet.

En anden ting, der undrer mig en lille smule, hvis vi skal komme ind på det indholdsmæssige – nu håber jeg, at fru Kirsten Brosbøl hører efter, for nu kommer der noget indholdsmæssigt – handler om Rådet for Teknologi og Innovation. Der har vi altså på forligskredsniveau, i hele globaliseringskredsen, en evaluering i gang i forhold til innovationsområdet. Og det, der undrer mig allermost – og jeg må sige, at jeg undrede mig meget, da jeg læste lovforslaget, og jeg har undret mig næsten lige så meget her under debatten – er, hvorfor man, hvis man synes, at det her skulle føres ind og gøres til sådan en fælles ting, så ikke har ført det ind i forhold til evalueringen, sådan at når man lavede den evaluering, kunne man også få nogle forslag til, om det ville være en fordel at kombinere de to indsatser.

Det kan godt være, at det er tilfældet. Jeg tror det ikke nødvendigvis, for det fokus, der er i dag, er jo bl.a. på at skabe vækst. Og altså helt ærligt, så er det, vi skal skabe på de danske sygehuse, jo ikke vækst, det er bedre velfærd og bedre service for borgerne via mere effektive sagsgeange osv. Det er jo ikke vækst. Vækst er det, man skal skabe i det private erhvervsliv. Så vi skal vurdere det ganske grundigt, og derfor synes jeg også, det ville være relevant, hvis det her skulle ind, at man så tog fat i evalueringssættet på det.

Så må vi jo spørge, når nu forligspartierne vil tage 80 mio. kr. årligt fra kvalitetspuljen, om man så har gjort sig nogen overvejelser om, hvad det er for tiltag, der så eventuelt ikke skal gøres. For sagen er jo den, som også flere ordførere tidligere har været inde på, at der netop med kvalitetsreformen og med kvalitetspuljen lægges op til at gøre mange af de ting, som netop er intentionerne med det her lovforslag – intentioner, som vi også fra konservativ side er fuldstændig enige i, for vi har et kæmpestort behov for det her, ikke bare for at skabe bedre service, men jo også, fordi vi alle sammen ved, at vi kommer til, både i det private og i det offentlige, at mangle hænder på en lang række områder.

Vi kan tale rigtig meget om at tiltrække arbejdskraft og strategier for at få flere igennem en masse af velfærdsuddannelserne, og det kommer vi også til, og det skal vi også. Men det nytter bare ikke noget kun at gøre det, for så bliver det bare i konkurrence med hinanden, og derfor skal vi også have innovation i den offentlige sektor, og derfor har regeringen jo netop lavet både kvalitetsreform og kvalitetspuljer.